

Българска-ша дръжава, основана още въ 678 л. зарадъ пръвенство на Балканскый полжостровъ пустила ся въ дълговрѣмненны крѣвави борбы съ Византійско-то царство и не веднажъ остояло на подвонцѣ дали источно-римскый царь ще остане прѣвъ владѣтель на полжострова, и не веднажъ Българска войска достигала до стѣны-ты на горделивж Византїж. Нъ най-сѣтнѣ Византїйци-ти излѣзохж на главж и Българско-то царство два-пѣти падало подѣ византїйскж власть. Подновено въ 1186 л. то ся прибрало въ тѣсны прѣдѣлы и подѣлено испослѣ на нѣколко дѣлове, отъ вжтрѣшны раздоры и отъ непрѣстайны борбы съ Византїйцы-ты и съ Сръбы-ты, то ослабнѣло и ся поклонило подѣ побѣдоносно-то оржїе на османскы-ты Турцы въ 1396 л. И у Българы-ты, както и у Сръбы-ты, (освѣнъ еднж малкж часть, коя-то испослѣ прїя исламскж вѣрж), вкорени ся православна-та вѣра, ако и много пѣти да ся прѣвивахж Българскы-ты владѣтелїе камъ римскы-ты папы, повечето по политическы причины и по ненависть камъ властолюбивы-ты Грьцы. Хубави-ти крѣхкы начатци отъ буйно-цвѣтижлж-тж Българскж Книжнинж въ края на X-ый вѣкъ, полинѣхж и загнихж у непрѣстайны-ты крѣвавы борбы, а останкы-ты ѣ загынѣхж въ истребительный огнь запаленъ отъ фанатизма на властолюбивы-ты фанарїоты, кои-то сполучили да ся натурять на Българы-ты, като духовни водителїе, и за да имъ задушять народно-то чувство подновили ослѣп-ты, едно врѣмя подчинены отъ Нѣмци-ти по крайбалтїйскы-ты и крайлабскы-ты страны.

И югословены-ты покрай Адриатическо море ся устроили самостоятелны градскы общины, между кои-то ся прочу *Добровникъ*. За тыя градскы общины много врѣмя ся карали и борили Маджарско и Венеціанска-та Република, коя-то найсѣтнѣ ся и утврѣди край Адриатическо море. Нъ то быде замалко, защо-то и источно-то крайморїе на това море паднѣ подѣ власть на османцы-ты. Словенска-та книжнина по това крайморїе, наблизу до просвѣщенж Италїж, цвѣтижла и дала добрь плодъ въ това врѣмя, кога-то по другы-ты словенскы страны была заспала.

Отъ тоя брѣзь поглядъ възъ исторїж-тж на Словены-ты види ся, че тоя многоброепъ народъ еще въ глѣбокж старинж былъ изгубилъ прѣвобытно-то си народно един-